

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 21. november 2018
(OR. en)

14605/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0388 (NLE)**

**FISC 499
ECOFIN 1118**

FORSLAG

---

fra: Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 20. november 2018

til: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Komm. dok. nr.: COM(2018) 750 final

Vedr.: Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om ændring af beslutning 2009/791/EF med henblik på at give Tyskland tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

---

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 750 final.

Bilag: COM(2018) 750 final

Bruxelles, den 20.11.2018
COM(2018) 750 final

2018/0388 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af beslutning 2009/791/EF med henblik på at give Tyskland tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet"¹) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at anvende særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Ved brev registreret i Kommissionen den 10. september 2018 anmodede Forbundsrepublikken Tyskland (herefter "Tyskland") om tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, som fraviger momsdirektivets artikel 168 og 168a, med henblik på at ophæve fradragsretten for moms på varer og ydelser, der i mere end 90 % af tiden anvendes af den afgiftspligtige person eller dennes ansatte til privat brug eller, mere generelt, til ikkeerhvervsmæssige formål eller ikkeøkonomiske aktiviteter. Anmodningen var i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets beslutning 2009/791/EF af 20. oktober 2009², som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428 af 10. december 2015³, ledsaget af en rapport om anvendelsen af denne foranstaltning.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 14. september 2018 de øvrige medlemsstater om Tysklands anmodning. Ved brev af 17. september 2018 meddelte Kommissionen Tyskland, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

I momsdirektivets artikel 168 i fastsættes det, at en afgiftspligtig person kan fradrage den moms, der er betalt af erhvervelser foretaget og ydelser modtaget i forbindelse med afgiftspligtige transaktioner. I artikel momsdirektivets 168a, stk. 1, fastsættes det, at moms på udgifter i forbindelse med fast ejendom, der indgår i en afgiftspligtig persons erhvervsaktiver, og som anvendes til såvel erhvervsmæssige som ikkeerhvervsmæssige formål, kun kan fradrages for så vidt angår den del, der modsvarer ejendommens anvendelse til den afgiftspligtige persons erhvervsformål. I henhold til momsdirektivets artikel 168a, stk. 2, kan medlemsstaterne også anvende denne regel i forbindelse med udgifter til andre varer, der indgår i de erhvervsaktiver, som de specificerer.

I henhold til momsdirektivets artikel 395 kan medlemsstaterne anvende foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i momsdirektivet, for at forenkle momsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse, hvis de blevet er godkendt af Rådet.

Tyskland anmodede om tilladelse til fortsat at anvende en fravigelsesforanstaltning, som giver Tyskland mulighed for fuldstændig at ophæve retten til at fradrage moms på varer og ydelser, der i mere end 90 % af tiden anvendes af en afgiftspligtig person til private eller ikkeerhvervsmæssige formål, herunder ikkeøkonomiske aktiviteter.

Tyskland fik oprindelig tilladelse til at anvende denne foranstaltning ved Rådets beslutning 2000/186/EF af 28. februar 2000⁴ i en periode indtil den 31. december 2002 og derefter igen

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² EUT L 283 af 30.10.2009, s. 55.

³ EUT L 334 af 22.12.2015, s. 12.

⁴ EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12.

ved Rådets beslutning 2003/354/EF af 13. maj 2003⁵ i en periode indtil den 30. juni 2004, Rådets beslutning 2004/817/EF af 19. november 2004⁶ i en periode indtil den 31. december 2009 og Rådets beslutning 2009/791/EF af 20. oktober 2009 i en periode indtil den 31. december 2012. Sidstnævnte er blevet forlænget indtil den 31. december 2015 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/705/EU af 13. november 2012⁷ og indtil den 31. december 2018 ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428 af 10. december 2015⁸.

Tyskland meddelte i sin aktuelle anmodning Kommissionen, at anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen har vist sig meget effektiv og er en betydelig forenkling af momsopkrævningen. Den hjælper også med at forhindre momsunddragelse og momsundgåelse.

Den ønskede minimale anvendelse af varer på mindst 10 % til erhvervsmæssige formål med henblik på at fradrage indgående moms er forholdsvis lav. Ifølge Tyskland vil forlængelsen af denne foranstaltning derfor kun have ringe indvirkning på de samlede momsindtægter fra det endelige forbrug, og den påvirker derfor ikke Unionens egne indtægter hidrørende fra moms negativt.

Ifølge Tyskland mindsker foranstaltningen de administrative byrder for skatteyderne og skatteforvaltningerne, da det ikke er nødvendigt at holde øje med eller tilpasse fordelingen af anvendelsen af sådanne varer til erhvervsmæssige og ikkeerhvervsmæssige formål, og der derfor ikke skal føres regnskab over disse ændringer. Grænsen på 10 % svarer også til, hvad der er fastsat i den tyske indkomstskattelovgivning, hvori det fastsættes, at kun varer, der i mindst 10 % af tiden anvendes til erhvervsmæssige formål, kan betragtes som erhvervsmæssige aktiver.

Fravigelser indrømmes normalt for en begrænset periode, så det kan vurderes, om den særlige foranstaltning er hensigtsmæssig og effektiv. I den forbindelse forstår Kommissionen på baggrund af de oplysninger, som Tyskland har indgivet, at fordelingen 10%/90 % mellem erhvervsmæssig og ikkeerhvervsmæssig brug stadig udgør en god basis for at udskille de transaktioner, for hvilke den erhvervsmæssige brug kan anses for at være ubetydelig.

Den pågældende særlige foranstaltning gør derfor arbejdet lettere for både skatteforvaltningerne og virksomhederne, da det ikke er nødvendigt at holde øje med den efterfølgende anvendelse af de varer og ydelser, for hvilke fradragsretten på anskaffelsestidspunktet var udelukket, særlig hvad angår eventuel beskatning af privat brug efter momsdirektivets artikel 16 eller 26 eller reguleringer af fradraget som fastsat i artikel 184-192 i samme direktiv. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge fravigelsesforanstaltningen.

Enhver forlængelse bør dog være tidsbegrænset, så det kan vurderes, om de betingelser, fravigelsen bygger på, fortsat er til stede. Det foreslås derfor at forlænge fravigelsen indtil udgangen af 2021 og at anmode Tyskland om, såfremt landet påtænker endnu en forlængelse efter 2021, sammen med anmodningen om forlængelse senest den 31. marts 2021 at indgive en rapport, der omfatter en evaluering af den anvendte procentuelle fordeling mellem erhvervsmæssig og ikkeerhvervsmæssig brug, som ophævelsen af momsfradraget er baseret på.

---

⁵ EUT L 123 af 17.5.2003, s. 47.

⁶ EUT L 357 af 2.12.2004, s. 33.

⁷ EUT L 319 af 16.11.2012, s. 8.

⁸ EUT L 334 af 22.12.2015, s. 12.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I henhold til momsdirektivets artikel 176 fastsætter Rådet de udgifter, der ikke giver ret til fradrag af momsen. Indtil det sker, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som var gældende efter deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1979. Der findes derfor en række "stand still"-bestemmelser, som begrænser fradragsretten for afgiftspligtige personer.

Uanset tidligere initiativer til at indføre regler for, hvilke kategorier af udgifter der kan være genstand for begrænset fradragsret⁹, er en sådan fravigelse hensigtsmæssig i afventning af en harmonisering af disse regler på EU-niveau.

Den foreslåede foranstaltning er derfor i overensstemmelse med momsdirektivets nuværende bestemmelser.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Momsdirektivets artikel 395.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som forslaget bygger på, finder nærhedsprincippet ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Afgørelsen vedrører en tilladelse til en medlemsstat på dennes egen anmodning og udgør ikke en forpligtelse.

I betragtning af fravigelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

- **Valg af retsakt**

Foreslået retsakt: Rådets gennemførelsesafgørelse.

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. En gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet er det bedst egnede reguleringsmiddel, da den kan rettes til individuelle medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget er baseret på en anmodning fra Tyskland og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der var ikke behov for ekstern ekspertbistand.

---

⁹ KOM(2004) 728 endelig — Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser (EUT C 24 af 29.1.2005, s. 10), trukket tilbage den 21. maj 2014 (EUT C 153 af 21.5.2014, s. 3).

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse er udarbejdet med henblik på at forenkle momsopkrævningen ved at give Tyskland mulighed for fortsat at anvende en fravigelsesforanstaltning, som giver Tyskland mulighed for fuldstændig at ophæve retten til at fradrage moms af varer og ydelser, der i mere end 90 % af tiden anvendes af en afgiftspligtig person til private eller ikkeerhvervsmæssige formål, herunder ikkeøkonomiske aktiviteter. Denne foranstaltning har vist sig at være et passende og effektivt redskab.

Ifølge Tyskland vil forlængelsen af denne foranstaltning ikke have en negativ indvirkning på de samlede momsindtægter fra det endelige forbrug, og den påvirker derfor ikke Unionens egne indtægter hidrørende fra moms negativt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil ikke få negativ indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget er tidsbegrænset og indeholder en revisionsklausul.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE**om ændring af beslutning 2009/791/EF med henblik på at give Tyskland tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹, særlig artikel 395, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 168 og artikel 168a i direktiv 2006/112/EF regulerer afgiftspligtige personers ret til at fradrage moms på de varer og ydelser, der leveres til dem i forbindelse med deres afgiftspligtige transaktioner. Tyskland fik tilladelse til at indføre en fravigelsesforanstaltning, der havde til formål at ophæve fradragsretten for moms på varer og ydelser, når den afgiftspligtige persons eller dennes ansattes private eller, mere generelt, ikkeerhvervsmæssige eller ikkeøkonomiske brug af varerne eller ydelserne udgør over 90 % af den samlede brug.
- (2) I første omgang fik Tyskland ved Rådets beslutning 2000/186/EF² tilladelse til at indføre og anvende foranstaltninger, der fraviger artikel 6 og 17 i Rådets direktiv 77/388/EØF³ indtil den 31. december 2002. Ved Rådets beslutning 2003/354/EF⁴ fik Tyskland tilladelse til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i direktiv 77/388/EØF indtil den 30. juni 2004. Ved Rådets beslutning 2004/817/EF⁵ blev tilladelsen forlænget indtil den 31. december 2009.

---

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslutning af 28. februar 2000 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til at fravige artikel 6 og 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 59 af 4.3.2000, s. 12).

³ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

⁴ Rådets beslutning af 13. maj 2003 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 47).

⁵ Rådets beslutning af 19. november 2004 om bemyndigelse af Tyskland til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 17 i sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 33).

- (3) Tyskland fik ved Rådets beslutning 2009/791/EF⁶ tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 i direktiv 2006/112/EF indtil den 31. december 2012. Tyskland fik ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/705/EU⁷ tilladelse til at anvende foranstaltningen, der fraviger artikel 168 og 168a indtil den 31. december 2015 og ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428⁸ til den 31. december 2018.
- (4) Ved brev registreret i Kommissionen den 10. september 2018 anmodede Tyskland om tilladelse til fortsat at anvende en foranstaltning, som fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF, med henblik på fuldstændig at ophæve fradragsretten for moms på varer og ydelser, der i mere end 90 % af tiden anvendes af en afgiftspligtig person til private eller ikkeerhvervsmæssige formål, herunder ikkeøkonomiske aktiviteter. Anmodningen var i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets beslutning 2009/791/EF ledsaget af en rapport om anvendelsen af fravigelsesforanstaltningen, herunder med en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til fradrag af moms.
- (5) I overensstemmelse med artikel 395, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2006/112/EF underrettede Kommissionen ved brev af 14. september 2018 de øvrige medlemsstater om Tysklands anmodning. Ved brev af 17. september 2018 meddelte Kommissionen Tyskland, at den rådede over alle de oplysninger, den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.
- (6) Ifølge Tyskland har foranstaltningen vist sig at være et meget effektivt middel til at forenkle momsopkrævningen og forhindre momsunddragelse eller momsundgåelse. Foranstaltningen mindsker den administrative byrde for virksomheder og skatteforvaltninger, da det ikke er nødvendigt at holde øje med den efterfølgende anvendelse af de varer og ydelser, for hvilke fradragsretten på anskaffelsestidspunktet var udelukket. Tyskland bør gives tilladelse til fortsat at anvende denne særlige foranstaltning i endnu en begrænset periode indtil den 31. december 2021.
- (7) Såfremt Tyskland mener, at det er nødvendigt at forlænge foranstaltningen ud over 2021, bør Tyskland indgive en anmodning om forlængelse til Kommissionen senest den 31. marts 2021 ledsaget af en rapport om anvendelsen af foranstaltningen, som skal omfatte en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling.
- (8) Fravigelsesforanstaltningen får ingen negative indvirkninger på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms.
- (9) Beslutning 2009/791/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 2 i beslutning 2009/791/EF affattes således:

---

⁶ Rådets beslutning 2009/791/EF af 20. oktober 2009 om bemyndigelse af Forbundsrepublikken Tyskland til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 283 af 30.10.2009, s. 55).

⁷ Rådets gennemførelsesafgørelse 2012/705/EU af 13. november 2012 om ændring af beslutning 2009/791/EF og gennemførelsesafgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 319 af 16.11.2012, s. 8).

⁸ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2428 af 10. december 2015 om ændring af beslutning 2009/791/EF og gennemførelsesafgørelse 2009/1013/EU om bemyndigelse af henholdsvis Tyskland og Østrig til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 168 og 168a i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 334 af 22.12.2015, s. 12).

"Artikel 2

Denne beslutning udløber den 31. december 2021.

Enhver anmodning om forlængelse af fravigelsesforanstaltningen i denne beslutning skal være Kommissionen i hænde senest den 31. marts 2021.

En sådan anmodning skal ledsages af en rapport om anvendelsen af denne foranstaltning, der indeholder en vurdering af den anvendte procentuelle fordeling af retten til momsfradrag på baggrund af denne beslutning."

Artikel 2

Denne afgørelse anvendes fra den 1. januar 2019.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*